

ΓΙΩΡΓΟΥ ΗΛ. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΖΩΡΟΑΣΤΡΗ

ΕΡΓΑΣΤΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΤΑΜΥΣΤΙΚΑ **ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ**

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΗ ΜΕ ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΙΑ
ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ

E.Y.D της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΑΘΗΝΑ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, 42 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

14 Μαρτίου 1940

Κύριε Γ. Πουλόπουλε,

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὸ βιβλίο σας: «Ο Παράδεισος τῆς Εὐτυχίας». Τὸ διαβασασα μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση, καὶ μπορῶ νὰ πῶ μὲ ώφέλεια, γιατὶ κι' ἔγῳ ἀκόμα, δ γέρο — διαβασμένος, βοῆκαι αὐτὸν πού, δπως εἶναι διατυπωμένες, μοῦ ἔκαναν ξεχωριστὴ ἐντύπωση καὶ θὰ ἐπηρεάσουν, πιστεύω, τὸ υπόλοιπο τῆς ζωῆς μου. Π.Χ. στὴ σελ. 41, μιλᾶτε γιὰ τὴ λήθη ὡς στοιχεῖο ἀπαραίτητο τῆς εὐτυχίας. Πουθενὰ ἄλλοῦ δὲν εἶδα αὐτὴν τὴν ἀντίληψη. Καὶ πείσθηκα πὼς ἀληθινὰ πρέπει νὰ μὴ θυμό- μαστε τὰ περασμένα, δταν προκαλοῦν, ἀνώφελα, «θλιβερὲς σκέψεις καὶ μνησικακίες».

Τὸ βιβλίο σας δὲν εἶναι βέβαια καμμία συστηματικὴ φιλο- σοφικὴ μελέτη, εἶναι ὅμως ἕνας πρακτικὸς ὅδηγὸς πρὸς τὴν εὐτυ- χία, πολύτιμος γιὰ κάθε ἀναγνώστη. Καὶ στο χάζομαι πὼς θὰ εἴχε μεγάλη ώφέλεια, ἀν κυκλοφροοῦσε σὲ πολλὲς χιλιάδες ἀντίτυπα, πρὸ πάντων στὴν νεο- λαία. Εἶναι τόσο σπάνια στὶς ἡμέρες μας τὰ βι- βλία ποὺ ἔμπνέουν αἰσιοδοξία, χαρὰ καὶ κα- λωσύνη.

Σᾶς συγχαίρω εἰλικρινῶς ποὺ μπορέσατε νὰ τὸ γράψετε, καὶ νὰ τὸ τυπώσετε μὲ ὑλική σας θυσία. Εἴθε νὰ βρεθῆ κανένας ἔκδότης ποὺ νὰ ἔκτιμήσῃ τὴν ἀξία του καὶ νὰ τὸ ξανατυπώσῃ, καὶ νὰ τὸ διαδώσῃ δπως τοῦ ἀξίζει.

Μὲ ἀγάπη

Δικός σας

Γρηγ. Ξενόπουλος

Τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

¹ Οἱ κριτικὲς αὐτὲς ἀφοροῦν τὴν δευτέρᾳ ἔκδοση τοῦ βιβλίου. Ἡ ἀλ- λαγὴ τοῦ τίτλου ἔγινε στὴ τρίτη ἔκδοση, γιὰ νὰ ἐκφράζῃ καλλίτερα τὸ περιεχόμενό του.

Εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου του «Ο Παράδεισος τῆς Εὐτυχίας» ὁ κ. Γ. Πουλόπουλος δίδει, ὅπως ἀλλωστε καὶ ὁ ἕδιος σημειώνει, νέαν μορφήν. Ἐν τούτοις παρὰ τὴν νέαν μορφήν, τὸ τομήδιον αὐτὸν στηρίζεται πάντοτε εἰς τὴν ἡθικήν, ὅπως καὶ ἡ πρώτη ἔκδοσις, καὶ βλέπει κανεὶς τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν τοῦ συγγραφέα νὰ ὑποδείξῃ τὴν δδὸν διὰ τῆς ὅποιας θὰ ὅδηγηθῶμεν εἰς τὸν παράδεισον τῆς εὐτυχίας.

Τὸ ἐπιτυχύνει:

Τὸ θέμα δὲν εἶναι τόσον ἀπλοῦν οὔτε τόσο εὔκολο. Εἰς αὐτὸν στηρίζονται καὶ θὰ στηριχθοῦν ἀκόμη ὅλοκληρα φιλοσοφικὰ συστήματα χωρὶς καὶ νὰ ἐπιτύχουν ἵσως τὴν ἀπόλυτον εὐτυχίαν τοῦ ἀτόμου. Συνεπῶς δὲν δύναται τις νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὁ συγγραφέας δὲν λύει διὰ τοῦ βιβλίου του αὐτοῦ τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα τῶν αἰώνων. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ δημολογηθῇ ὅτι τὰ ἔξεταζόμενα θέματα εἶναι ἀρίστης ἔκλογης. Διότι ὅχι μόνο τὴν ὑγείαν τοῦ ὑπαίθρου, ἀλλὰ καὶ τὸν γάμον καὶ τὴν γυναικα καὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὰ παιδιά καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἔργασίαν καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν φιλίαν καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἡθικὴν ζωὴν ἔξετάζει ὁ συγγραφέας καὶ προσπαθεῖ νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὅποιου θὰ εὐτυχήσωμεν. Θέλει, ὅπως γράφει ὁ ἕδιος εἰς τὸν πρόλογον, «νὰ ἀντιδράσῃ στὸ κῦμα τοῦ πόνου» καὶ νὰ ὑποδείξῃ ὅτι «εὐτυχία θὰ πῇ νὰ εἴσαι καλὸς γενναῖος καὶ πολιτισμένος, δυστυχία δὲ νὰ εἴσαι κακός, χυδαῖος καὶ δειλός». Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ τὸ ἐπιτύχῃ, πάντως ἡ προσπάθειά του εἶναι εὐγενὴς καὶ ἀξία συγχαρητηρίων.

«Τύπος» 31 Μαρτίου 1940

Στις

Ἐκυκλοφόρησε αὐτὰς τὰς ἥμέρας ἔνα βιβλιαράκι τοῦ κ. Γ. Πουλοπούλου (Ζωροάστρη) μὲ τὸν τίτλο: «Ο Παράδεισος τῆς Εὐτυχίας». Σελίδες ποὺ γράφονται μὲ τὸ σκοπὸν νὰ μᾶς ἀποκαλύψουν τὸ πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ ζωὴ μας χαρὰ καὶ εὐτυχία, διαβάζονται πάντα μ' εὐχαρίστηση. Δὲν ξέρω ἂν εἴναι πολλοὶ οἱ συγγραφεῖς ποὺ ἔχουν ἀσχοληθῆ μ' αὐτὸν τὸ θέμα, ἀλλὰ σὲ ξένες

γλῶσσες κυκλοφοροῦν τακτικὰ τέτοια βιβλία. Καὶ νοῦσοι πᾶς
ἔμεῖς ἔχουμε περισσότερη ἀνάγκη, ἀπὸ κάθε ἄλλο λαό, νὰ τὰ διαι-
βάζωμε, γιατὶ θαρρεῖς γέννιοι παστε δλοι μὲ τὸν πόνο καὶ τὴν με-
λαγχολία στὴν ψυχή. Ὁ συγγραφέας λέει στὸν πρόλογό του: «Ἡ
κατάκτησις τῆς εὐτυχίας δὲν μπορεῖ γὰρ γίνη μόνο μὲ τὴν ψυχή,
οὔτε μὲ τὸ σῶμα, μὲ τὸ πνεῦμα, διότι ἡ πραγματικότητα ἔχει
διάφορες πλευρές. Μὲ τὸ βιβλίο αὐτὸ προσπαθῶ νὰ συμφιλιώσω
τὴ διάσταση μεταξὺ τῶν ἐρευνόμενων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἡθι-
κῆς ζωῆς, ποὺ ἐδημιούργησε ὁ σύγχρονος μηχανικὸς πολιτισμός.
Θέλω νὰ αντιδράσω στὸ κῦμα τοῦ πόνου καὶ τῆς μελαγχολίας, ποὺ
βασανίζει τοὺς "Ελληνες, τὶς "Ελληνίδες καὶ τὰ παιδιά τους, καὶ
νὰ τοὺς δώσω λύτρωση καὶ χαρά. Νὰ τοὺς κάνω νὰ γοιώσουν
πῶς ἡ ζωὴ εἶναι μεγάλο καλό . . .» Δὲν πρόκειται νὰ κάνω κρι-
τικὴ τοῦ βιβλίου, ἀλλὰ μὲ καλὴ συνείδηση σᾶς συμβουλεύω νὰ τὸ
διαβάσετε. Εἶναι γραμμένο ἀπλά, εὐχάριστα καὶ ἀν δὲν πρόκει-
ται νὰ μυηθῆτε στὰ μυστικὰ τῆς εὐτυχίας, ἀσφαλῶς κάτι θὰ κερ-
δίσετε, κάτι θὰ βρῆτε ποὺ θὰ σᾶς ὑποβοηθήσῃ νὰ δῆτε στὴ
ζωὴ μὲ ἄλλα μάτια.

Ε θ α

«*Αθηναϊκά Νέα*» 28 Μαΐου 1940

Ἐνα βιβλιαράκι δ «Παράδεισος τῆς Εὐτυχίας» ποὺ εἶναι
γραμμένο ἀπὸ τὸν κ. Γ. Πουλόπουλο, σύντομα ἀλλὰ περιεκτικά,
ἔρχεται νὰ δώσῃ νέος φῶς στὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ
σημερινὸ δινηστροπο. Ὁ συγγραφέας του, ξεκινῶντας ἀπὸ τὶς
ἀντιλήψεις γιὰ τὴν κοινωνικὴ ζωή, παρατάσσει δλες ἐκεῖ-
νυιεῖς δυνατότες, ποὺ μποροῦν νὰ ἔξασφαλίσουν τὴν πραγμα-
τικὴ εὐτυχία ὅταν ὁ σημερινὸς δινηστροπος τὶς βάλει γιὰ πρό-
γραμμα στὴ ζωὴ του καὶ ἔργασθῇ γιὰ τὴν κατάκτησί των.
Παρ' δλες τὶς ἐναντιότητες τῆς ζωῆς, δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε δτι
τὸ «ποθούμενον ἀλωτόν, ἔκφεύγει δὲ τὸ ἀμελούμενον».

Αδ. Δ. Παπαδήμας

«*Ακρόπολις*» 17 Ιουνίου 1940

‘Ο κ. Γιώργος Ήλ. Πουλόπουλος ἔξεδωκε σὲ δεύτερη ἔκδοση καὶ σὲ νέα μορφὴ τὸ ἔργο του : «Ο Παράδεισος τῆς Εὐτυχίας». Τὸ βιβλίο αὐτὸν εἶναι ἓνα σύστημα ἀπὸ σκέψεις γιὰ τὴν κατάχτηση τῆς εὐτυχίας. Ἐξετάζει ὁ συγγραφέας τὶ ρόλο παίζουν γιὰ τὴν εὐτυχία ἡ ὑγεία, ἡ ἐργασία τῆς γυναικας, ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν, ἡ ἐργασία μας, ἡ φιλία καὶ ὁ ἔρωτας, ὁ πόνος καὶ ἡ χαρὰ κλπ. Τὸ βιβλίο ἀξίζει νὰ διαβαστῇ ἀπὸ ὅλους.

«Ασύρματος» 23 Ιουνίου 1940

«Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ». Είναι δ τίτλος
ένδει τελευταίου βιβλίου τοῦ νέου διανοούμενου κ. Γ. Πουλοπού-
λου γνωστοῦ μὲ τὸ ψευδώνυμο «Ζωροάστρη». Τὸ βιβλίο αὗτό,
ξεφεύγοντας ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν
κοινωνιολογικῶν μὰ καὶ τῶν πρακτικῶν δδηγῶν. Είναι οὐαγ-
γέλιο τῆς πραγματικῆς χαρᾶς καὶ τῆς αἰσιοδοξίας. Στὴν ἐποχή
μας — ποὺ τὸ συνοφρύωμα εἶναι τὸ πιὸ χαρακτηριστικό της
γνώρισμα — τὸ βιβλίο τοῦ κ. Πουλοπούλου ἔρχεται σὰν ἀνοιξη,
σὰν τραγοῦδι χελιδονιῶν, γιὰ νὰ ἔξαγγείλῃ τὸ ἄλλοιώτικο,
τὸ καινούργιο, τὸ ἄλλο. Καὶ γι' αὗτὸ χρωστοῦμε χάρι
στὸ συγγραφέα γιὰ τὸ εἶδος αὗτὸ τῆς ἔργασίας, ποὺ μᾶς ἔδωσε,
κι' εὐχόμεθα νὰ βρεθοῦν κι' ἄλλοι ποὺ νὰ τὸν μιμηθοῦν.

«Ελληνική Επιθεώρησις» Ιούλιος 1940

⁹ Εξεδόθη σὲ δεύτερη ἔκδοση τὸ ἔργο τοῦ κ. Γ. Ήλ. Πουλοπούλου «Ο Παράδεισος τῆς Εὐτυχίας». Τὸ βιβλίο τοῦτο εἶναι ἕνας πρωτικὸς δδηγὸς πρὸς στὴν εὐτυχία, πολύτιμος σὲ κάθε ἀνθρώπο ποὺ θέλει νὰ μυηθῇ στὰ μυστικὰ τῆς εὐτυχίας. Σήμερα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχή, ἔχουμε ἀνάγκη τῆς αἰσιοδοξίας, τῆς χαρᾶς, τοῦ γέλιου. Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Γ. Πουλοπούλου ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ ἕνα αἰσθητὸ κενὸ στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας μας καὶ νὰ συντελέσῃ στὴ δημιουργία μιᾶς καλλίτερης αὔριον.

«Βραδυνή» 13 Αύγουστου 1940

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ποιος είναι διφλογερός πόθος κι' ή πρώτη καὶ τελευταία εύχη των ἀνθρώπων;

"Ἄν εἴχαμε ρωτήση, δισους γῆλθαν κι' ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Γῇ, τὶ ἐπόθησαν καὶ τὶ ἐπεδιωξαν, θὰ μᾶς εἶχαν ἀπαντήση:

—Τὴν εὔτυχία . . .

"Ἄν βάλουμε τὸ αὐτὸν κοντά στὴν καρδιά μας, πάλι τὴν ίδια μαγικὴ λέξη θ' ἀκούσουμε. Κάθε ἀνθρώπος ἔχει στὸ πνεῦμα του τὸ ιδανικὸ τῆς εὔτυχίας, καὶ γι' αὐτὸν ἀγωνίζεται σ' ὅλη τὴν ζωὴ του. "Άλλος νομίζει δτὶ ή εὔτυχων βρίσκεται στὰ πλούτη καὶ στὴ δόξα, ἄλλος στὸν χία βρίσκεται στὰ στοχασμὸ καὶ στὴν δινειροπόληση, ἄλλος στὴν ἔργασία καὶ στὴν δράση.

Οι ιδεολόγοι πιστεύουν δτὶ πρέπει νὰ γεκρώσουμε κάθε σαρκικὴ ἐπιθυμία καὶ ν' ἀποφεύγουμε κάθε εἴδους ἀπόλαυση, ἀν θέλουμε νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὴν ίδεα τοῦ κακοῦ καὶ νὰ ζήσουμε κάποιο ἀνώτερο⁹ ιδανικό.

"Η εὔτυχία δύμως δὲν μπορεῖ νὰ κατακτηθῇ μόνο μὲ τὸ πνεῦμα, οὔτε μόνο μὲ τὸ σῶμα, οὔτε μόνο μὲ τὴν ψυχὴ, διότι ή πραγματικότητα ἔχει διάφορες πλευρές. Πνεῦμα, ψυχὴ καὶ σῶμα ἀποτελοῦν ἕνα ἑνιαῖο σύνολο, μιὰ δργανικὴ ἐνότητα καὶ συνάρτηση τῆς μιᾶς κι' ἀδιαιρετῆς προσωπικότητας.

Πιστεύω δτὶ ή ἀλήθεια καὶ τὸ ἀνθρώπινα πάθη βρίσκονται παντοῦ. Στοὺς διανοούμενους καὶ στοὺς ἔργατες, στοὺς χωρικοὺς καὶ στοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, στοὺς ἀντρες καὶ στὶς γυναῖκες, στοὺς νέους καὶ στοὺς γέρους. Ή χαρά, δι πόνος, τὸ καθῆκον, ή ἀγάπη, δὲν είναι προγόμια τῆς μιᾶς ή τῆς ἄλλης τάξεως, οὔτε οἱ ἀνθρώποι τῆς

μιάς ή τῆς ἄλλης τάξεως εἶναι ἀπολύτως καλοί ή ἀπολύτως κακοί. Γι' αὐτὸν ἀνεζήτησα τὸν ἄνθρωπο δόπου κι' ἀνθίσκεται, σ' ὅποια κοινωνικὴ τάξη κι' ἀν ἀνήκῃ...

* * *

"Απειρες εἶναι οἱ μορφὲς τῆς εὐτυχίας. "Απειρες κι' οἱ γνῶμες ποὺ ἔχουν ἐκφρασθῆ γιὰ τὴν κατάκτησή της. Γνῶμες ποὺ γεμίζουν τόμους δλόκληρους. Πολλὲς ἀπὸ τὶς γνῶμες αὐτὲς ἀνήκουν στὸ ἐπίπεδο τῆς καθαρῆς φιλοσοφίας. Δὲ μπορεῖ ὁ καθένας νὰ τὶς νοιώσῃ καὶ νὰ τὶς κάνῃ τῆμα τῆς καθημερινῆς του ζωῆς. "Αλλες πιὸ πρακτικές, πιὸ σύσταστικές, πιὸ προσαρμοσμένες στὴν ζωή.

Τὸ βιβλίο τοῦτο εἶναι ἔνας πρακτικὸς δδηγὸς πρὸς τὴν εὐτυχία. Περιέχει κανόνες ζωῆς, κι' ὅχι θεωρίες. Εἶναι ἔμπνευσμένο ἀπὸ τὴν σύγχρονη πραγματικότητα.

"Εξησα μαζὶ μὲ τὸ μεγαλομάρτυρα καὶ γεναῖο Ἑλληνικὸ Λαό, κι' ἔνοιωσα τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματά του, τὰ ἴδαινικὰ καὶ τοὺς πόθους του. 'Υπέφερα μαζὶ του κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς, κι' ἀπεφάσισα ν' ἀφιερώσω τὶς πνευματικές, τὶς σωματικὲς καὶ τὶς ἡθικές μου δυνάμεις, γιὰ τὴν ἀνοδὸ τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ του ἐπιπέδου καὶ τὴν πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ του ἀναγέννηση.

Μόρφωση δμῶς ἀληθινή, ποὺ ν' ἀναδεικνύῃ τὸν ἄνθρωπο ἐλεύθερη προσωπικότητα, δὲ σημαίνει παραγέμισμα μόνο μὲ γνώσεις καὶ τεχνικὲς ίκανότητες, σημαίνει, πρὸ πάντων, πλοῦτο ἐσωτερικό, ψυχικό, ποὺ γεμίζει τὴν ζωὴ καὶ τὴν κάνει ἄξια νὰ τὴν ζήσῃ κανεῖς.

Στὴ δημιουργίᾳ ἐλευθέρων ἀνθρώπων μὲ ψυχικὸ πλοῦτο, μὲ χαρακτήρα καὶ μὲ ὑψηλὸ φρόνημα θέλω νὰ συντελέσω μὲ τὸ βιβλίο τοῦτο.

Προσπαθῶ νὰ συμφιλιώσω τὴν διάσταση μεταξὺ τῶν ἔφευρέσεων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἡθικῆς ζωῆς, ποὺ ἔδη πιούργησε δὲ σύγχρονος μηχανικὸς πολιτισμός, καὶ νὰ τοποθετήσω ἐπάνω ἀπὸ κάθε πρᾶγμα τὸν ἄνθρωπο, δχι ὡς ἀφαίρεση ἀλλ' ὡς μιὰ δλοκληρωμένη προσωπικότητα,

Προσπαθῶ νὰ τονώσω τὸ πατριωτικό, τὸ θρησκευτικό καὶ τὸ οἰκογενειακό συναίσθημα τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων, διότι πιστεύω, δτὶ ἡ ὅμορφη κι' ἔνδοξη Πατρίδα μας, ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία κι' ἡ Οἰκογένεια εἶναι τρεῖς μεγάλες κι' ἀθάνατες ἀξίες, ποὺ διδηγοῦν τοὺς ἀνθρώπους στὴν ἥθικὴ τελειότητα καὶ στὴν εύτυχία.

Θέλω ν' ἀντιδράσω στὸ κῦμα τοῦ πόνου καὶ τῆς μελαγχολίας, ποὺ βασανίζει τοὺς "Ἑλληνες, τὶς Ἑλληνίδες καὶ τὰ παιδιά τους, καὶ νὰ τοὺς δώσω λύτρωση καὶ χαρά. Θέλω νὰ νοιώσουν δτὶ «ἡ ζωὴ εἶναι μεγάλο καλό καὶ πρωτό».

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

E.Y.D της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006